

Appendix A

Examples of the dictionary articles *barikadirati*, *barjaktar* and *blijed* in the DMNLL.

барикадирати сври. и несври. [ѿрез. барикадѿрам, -ајѿ/барикадѿрајѿ, ѿрил. сар. барикадѿрајѿћи] **1** ѿостѿавѿаѿћи/ѿостѿавѿаѿћи барикаде, ѿреѿрадиѿћи/ѿреѿрађиваѿћи, закрчи(ва)ѿћи ѿролаз. — Послије јуначке одбране Острога — гдје се неколико њих само било барикадирало код самог светог Василија ... (Ђук. I) **II** ~ се заклониѿћи се / заклањаѿћи се иза барикаде; ѿрадиѿћи се / ѿрађиваѿћи се. — Керња има велику форцу: ако је уватите ванка гроте, можете је лако извућ, а уколико је ушла у гроту, нема мајчиног сина који је може уватит јер избаци бранке и тако се барикадира у ту гроту? (Лип.-Радул. I)

барјактѿр м. [ѿен. јг. барјактѿра, вок. јг. дѿрјактѿре/дѿрјактѿру, инсѿир. јг. барјактѿром/барјактѿрем] **1** онај који носи дарјак (I). — Ово што ћу ти ја казати о Стевановијем сватовима и посебице о Рудану Савову, који је бијо сватовски барјактар, само је понешто од Кезунове приче, оно што сам од њега уватијо — то ти преносим. (Килиб. II) — Јован млад а лијеп а још барјактар и јунак о коме сва Црна Гора говори ... (Тунг. Пер. I) **2**. сѿарјешина дарјака (2). — Петар II Петровић га је око 1846. именовао за барјактара. Књаз Данило га је 1852. именовао за капетана Лијеве Ријеке, а 1858. дао му је војводско звање, а 1859. именовао га и сенатором. (Ист. лекс. ЦГ I) — Кучки барјактар Ђуро Толев и побратим бега Зотовића ктио је да убије Зотовића, јадикујући за везиром, али му нијесу дали други. (Поп. Миљ. М. I) **3**. заст. сѿарјешински чин у војсци. — Барјактари су били одма иза капетана, и они су носили грб на капу. (Ђуп. Д., Ђуп. Ж. I) **4**. прен. ѿредводник, вођа.

блијед, блијѿда, блијѿдо [одр. блијѿдѿй, комѿй. блѿђѿй] **1**. а. који је без ѿприродне доје у лицу, којем недостѿаје ѿприродно руменило: ~ лице, супр. румен. — Иако истањене и блијѿде коже на челу, има отмјеност краљице. (Пер. Слав. I) — ... издвојивши га напречац од осталих, због његове блијѿде пути и грахорастих очију ... (Поп. М. I) **б**. који је свјећилије доје, дјеличастѿ: ~ доја. — На блијѿдој гуми остају трагови скорале крви ... (Спах. I) **в**. који је слабоѿ сјаја, слабе свјећлосѿти. — Сунчане зраке засијаше кроз сламене пукотине као блијѿде далеке звијезде. (Лоп. I) — Гледам јој тијело осјенчено блијѿдим мјесечевим свјетлом. (Никол. Н. II) **2**. прен. који је дезизражајан, који није изразиј; слаб, нейѿијун. — Но, ово ипак дјеше само блијѿди одбљесак онога што су Владичини ратници знали и могли да покажу. (Вук. Ч. II) — Управо овог свијета који мисли да је најправеднији од свих пређашњих свијетова, а у ствари је тек блијѿди одсјај некадашње величине ... (Радул. Д. I) — Само ми је уво остало отворено и зинуло: слуша и чека с блијѿдом надом ... (Лал. IX)